

Riktlinjer för företagsstyrningssystem

Riktlinjer för företagsstyrningssystem

Inledning

- 1.1. Enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 (nedan kallad *Eiopaförordningen* eller *förordningen*) ⁽¹⁾ utfärdar Eiopa riktlinjer till de nationella behöriga myndigheterna (NBM) för åtgärder under förberedelsefasen och tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II-direktivet) ⁽²⁾.
- 1.2. Dessa riktlinjer baseras på artiklarna 40–49, 93, 132 och 246 i Solvens II-direktivet.
- 1.3. I frånvaro av förberedande riktlinjer kan de europeiska nationella behöriga myndigheterna se behov av att utforma nationella lösningar för att säkerställa en sund risktillsyn. I stället för en enhetlig tillsyn inom EU kan det uppstå olika nationella lösningar, vilket skulle kunna få en negativ inverkan på den inre marknadens funktion.
- 1.4. Det är av yttersta vikt att förberedelserna inför Solvens II-direktivet sker på ett enhetligt sätt. Dessa riktlinjer främjar förberedelser inom viktiga områden som omfattas av Solvens II-direktivet och syftar till att säkra en god styrning av företagen och se till att tillsynsmyndigheterna förfogar över tillräckligt med information. Dessa omfattar företagsstyrningssystemet inklusive riskhanteringssystemet och den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med den egna risk- och solvensbedömningen, kallad *Orsa*), förhandsgranskning av interna modeller samt lämnande av information till nationella behöriga myndigheter.
- 1.5. Det är viktigt att förberedelser genomförs i god tid så att försäkringsföretag och nationella behöriga myndigheter, när Solvens II-direktivet är tillämpligt, är väl förberedda att tillämpa det nya systemet. Nationella behöriga myndigheter förväntas därför föra en nära dialog med företagen.
- 1.6. Som ett led i förberedelserna inför Solvens II-direktivet bör nationella behöriga myndigheter fr.o.m. den 1 januari 2014 ha infört dessa riktlinjer så att försäkrings- och återförsäkringsföretag vidtar lämpliga åtgärder inför en fullständig implementering av Solvens II-direktivet.
- 1.7. Nationella behöriga myndigheter bör senast före utgången av februari månad varje år lämna en lägesrapport till Eiopa om tillämpningen av dessa riktlinjer

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83.

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155.

under föregående år. Den första rapporten lämnas senast den 28 februari 2015 och gäller för perioden mellan den 1 januari 2014 till den 31 december 2014.

- 1.8. Dessa riktlinjer inkluderar riktlinjer om aktsamhetsprincipen. Nationella behöriga myndigheter förväntas säkerställa att försäkringsföretagen redan under förberedelsefasen beaktar denna princip utöver de föreskrivna kvantitativa gränsvärden som gäller enligt nuvarande tillsynsordning. Dessutom förväntas nationella behöriga myndigheter säkerställa att framsteg görs av företagen under övergångsperioden med hänsyn till de nödvändiga ändringar som krävs under interimspenoden för att möjliggöra att all nödvändig styrning kring investeringar är på plats. Detta betyder inte att företagens placeringsportföljer redan nu måste ändras i den omfattning som kan bli nödvändig när Solvens II-regelverket börjar tillämpas fullt ut.
- 1.9. I riktlinjerna om aktuariefunktionen hänvisas det till kapitalkrav och försäkringstekniska avsättningar. Dessa hänvisningar ska tolkas som hänvisningar till Solvens II-kraven. De flesta av aktuariefunktionens uppgifter rör samordningen av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II-regelverket. Under förberedelsefasen handlar dessa uppgifter huvudsakligen om lämnande av information till nationell behörig myndighet. Det finns inget komplett regelverk för värderingen av försäkringstekniska avsättningar under denna period. Ett tillförlitligt regelverk kommer att fastställas senare för rapporteringen under förberedelseperioden och endast för detta ändamål.
- 1.10. Enligt Solvens II-direktivet förväntas nationell behörig myndighet säkerställa att dessa riktlinjer tillämpas på ett sätt som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av de inneboende riskerna i försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet. Riktlinjerna speglar redan proportionalitetsprincipen genom att denna princip är integrerad i dem.
- 1.11. Nationella behöriga myndigheter bör tillämpa riktlinjerna för både enskilda försäkringsföretag och även tillämpa riktlinjerna i tillämpliga delar på grupper. För grupper bör nationella behöriga myndigheter dessutom tillämpa gruppsspecifika riktlinjer.
- 1.12. För dessa riktlinjer har följande definition tagits fram:
 - "det ansvariga företaget" vilket används i de gruppsspecifika riktlinjerna som "det företag som ansvarar för att kraven på företagsstyrning på grupp nivå fullföljs".
- 1.13. Riktlinjerna ska börja tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2014.

Avsnitt I: Allmänna bestämmelser om förberedande riktlinjer

Riktlinje 1 – Allmänna bestämmelser om riktlinjerna

- 1.14. Nationella behöriga myndigheter bör vidta lämpliga åtgärder för att fr.o.m. den 1 januari 2014 tillämpa dessa riktlinjer när det gäller företagsstyrningssystemet.
- 1.15. Nationella behöriga myndigheter bör säkerställa att försäkrings- och återförsäkringsföretag och försäkrings- och återförsäkringsgrupper vidtar lämpliga åtgärder för att
- a) införa ett effektivt företagsstyrningssystem i enlighet med Solvens II-direktivet som säkerställer en sund och ansvarsfull ledning,
 - b) införa ett effektivt riskhanteringssystem som omfattar de strategier, processer och rapporteringsrutiner som är nödvändiga för att på företags- och gruppnivå fortlöpande kunna identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera de risker som de är eller kan bli exponerade för och det inbördes beroendet mellan dessa, och
 - c) tillhandahålla kvalitativ information som gör det möjligt för nationella behöriga myndigheter att utvärdera företagsstyrningssystemets kvalitet.

Riktlinje 2 – Lägesrapport till Eiopa

- 1.16. Nationella behöriga myndigheter bör senast före utgången av februari månad varje år lämna en lägesrapport till Eiopa om tillämpningen av dessa riktlinjer under föregående år. Den första rapporten lämnas den 28 februari 2015 och gäller för perioden mellan den 1 januari 2014 till den 31 december 2014.

Avsnitt II Företagsstyrningssystem

Kapitel I: Allmänna krav på företagsstyrning

Riktlinje 3 – Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan

- 1.17. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 41 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan har en lämplig samverkan med eventuella kommittéer som de inrättar, med företagsledningen och med andra nyckelfunktioner inom försäkringsföretaget, samt att de aktivt begär information från dessa och vid behov utmanar denna information.
- 1.18. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i det ansvariga försäkringsföretaget har en lämplig samverkan med förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen i alla företag inom gruppen, och att det aktivt begär information från dessa och vid behov utmanar beslut i frågor som kan påverka gruppen

Riktlinje 4 – Organisations- och verksamhetsstruktur

- 1.19. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 41 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget har en organisations- och verksamhetsstruktur som är inriktad på att främja företagets strategiska mål och verksamhet. Sådana strukturer bör inom rimlig tid kunna anpassas till förändringar som rör företagets strategiska mål, verksamhet eller affärsmiljö.
- 1.20. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det ansvariga företaget som bedömer hur förändringar av gruppens struktur påverkar den hållbara finansiella styrkan hos de företag som påverkas, och i tid ombesörjer nödvändiga justeringar.
- 1.21. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det ansvariga företaget har lämplig kunskap om gruppens företagsorganisation, affärsmodellen hos dess olika företag och kopplingarna och sambanden mellan dem, samt riskerna till följd av gruppens struktur.

Riktlinje 5 – Nyckelfunktioner

- 1.22. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 44, 46, 47 och 48 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget har infört följande nyckelfunktioner på lämpligt sätt: riskhanteringsfunktionen, funktionen för regelefterlevnad, internrevisionsfunktionen och aktuariefunktionen.
- 1.23. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 44, 46, 47, 48 och 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget har infört följande nyckelfunktioner på lämpligt sätt: riskhanteringsfunktionen, funktionen för regelefterlevnad, internrevisionsfunktionen och aktuariefunktionen på gruppnivå.

Riktlinje 6 – Beslutsfattande

- 1.24. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 41 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget har minst två personer med befogenheter att driva företaget. Detta innebär att alla viktiga beslut i företaget bör involvera minst två personer med befogenheter att driva företaget innan beslut kan genomföras.

Riktlinje 7 – Dokumentation av beslut som fattas av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet

- 1.25. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 41 och artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget på lämpligt sätt dokumenterar de beslut som fattas av försäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan och hur information från riskhanteringssystemet har beaktats.

Riktlinje 8 – Intern granskning av företagsstyrningssystemet

- 1.26. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 41 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan fastställer omfattningen av interna granskningar av företagsstyrningssystemet och hur ofta de bör genomföras, mot bakgrund av verksamhetens art, omfattning, komplexitet och struktur både på enskild företags- och på gruppnivå.
- 1.27. I enlighet med artikel 41 i Solvens II-direktivet bör nationella behöriga myndigheter säkerställa att granskningens omfattning, resultat och slutsatser dokumenteras och rapporteras på lämpligt sätt till försäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan. Det behövs lämpliga återkopplingar för att se till att uppföljningsåtgärder vidtas och dokumenteras.

Riktlinje 9 – Styrdokument

- 1.28. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 41 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget anpassar alla styrdokument som är en del av företagsstyrningssystemet till varandra samt till dess affärsstrategi. Alla styrdokument bör åtminstone ange
- a) vilka mål som eftersträvas,
 - b) vilka uppgifter som ska utföras och vilken person eller funktion som ansvarar för dem,
 - c) vilka processer och rapporteringsrutiner som ska tillämpas, och
 - d) att det ska finnas skyldighet för berörda enheter inom företaget att informera riskhanterings-, internrevisions-, regelefterlevnads- och aktuariefunktionerna om eventuella omständigheter som är relevanta för deras respektive uppgifter.
- 1.29. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 41 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget i sina styrdokument för nyckelfunktioner även behandlar dessa funktioners ställning, rättigheter och befogenheter inom företaget.

Riktlinje 10 – Beredskapsplaner

- 1.30. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 41 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget fastställer vilka risker som bör beaktas i beredskapsplaner och som täcker de områden där det anser sig vara sårbart, och att företaget regelbundet granskar, uppdaterar och testar dessa beredskapsplaner.

Kapitel II: Lämplighet (*fit and proper*)

Riktlinje 11 – Krav på kvalifikationer (*fit*)

- 1.31. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 42 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretagen säkerställer att de personer som faktiskt driver försäkringsföretaget eller har andra nyckelfunktioner, däribland medlemmar av företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan uppfyller kraven på kvalifikationer och tar hänsyn till de olika uppgifter som har tilldelats

enskilda personer för att garantera en lämplig mångfald när det gäller kvalifikationer, kunskaper och relevanta erfarenheter så att företaget förvaltas och drivs på ett professionellt sätt.

- 1.32. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 42 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget säkerställer att ledamöterna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet gemensamt har lämpliga kvalifikationer, erfarenheter och kunskaper om åtminstone
- a) försäkrings- och finansmarknaden,
 - b) affärsstrategi och affärsmodell,
 - c) företagsstyrningssystem,
 - d) finansiella analyser och aktuarieanalyser, och
 - e) regelverk och lagstadgade krav.

Riktlinje 12 – Krav på gott anseende (*proper*)

- 1.33. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 42 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget, när det bedömer om en person uppfyller kraven på gott anseende, tar hänsyn till personens redbarhet och finansiella soliditet på grundval av relevant information om deras karaktär, personliga uppträdande och renommé, samt eventuella kriminella, finansiella och tillsynsrelaterade aspekter, oavsett rättsstat. Preskriptionstiden för brott bedöms på grundval av landets lagstiftning och praxis.

Riktlinje 13 – Styrdokument och rutiner när det gäller lämplighet

- 1.34. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 41 och 42 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget har ett styrdokument när det gäller lämplighetskraven som åtminstone omfattar
- a) en beskrivning av rutiner för att bedöma lämpligheten hos de personer som faktiskt driver företaget eller har andra nyckelfunktioner, när de provas för en viss funktion och därefter även kontinuerligt,
 - b) en beskrivning av de situationer som kan föranleda en förnyad prövning av lämplighetskraven, och
 - c) en beskrivning av rutiner för att på grundval av interna krav bedöma lämpligheten hos övrig relevant personal som inte omfattas av kraven i artikel 42 i Solvens II-direktivet, när de provas för en viss funktion och därefter även kontinuerligt.

Riktlinje 14 – Uppdragsavtal avseende nyckelfunktioner

- 1.35. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 42 och 49 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget tillämpar rutinerna för

att bedöma de personer som tjänsteleverantören eller dennes underleverantörer använder för att utföra en nyckelfunktion som omfattas av ett uppdragsavtal.

- 1.36. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 42 och 49 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget internt utser en person som ansvarar för den nyckelfunktion som omfattas av uppdragsavtalet och att denne är lämplig och har tillräckliga kunskaper och erfarenheter när det gäller den nyckelfunktionen för att kunna kontrollera tjänsteleverantörens utförande av tjänsten och resultat.

Kapitel III: Riskhantering

Riktlinje 15 – Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets roll i riskhanteringssystemet

- 1.37. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan har det yttersta ansvaret för att säkerställa att riskhanteringssystemet är effektivt genom att fastställa gränser för företagets riskaptit och samlade risktolerans, samt godkänna huvudsakliga strategier och styrdokument för riskhanteringen.
- 1.38. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i det ansvariga företaget ansvarar för effektiviteten i hela gruppens riskhanteringssystem. Riskhanteringssystemet bör åtminstone omfatta
- a) strategiska beslut och styrdokument när det gäller riskhantering på gruppnivå,
 - b) definition av gränser för gruppens riskaptit och samlade risktolerans, och
 - c) identifiering, mätning, hantering, övervaka och rapportering av risker på gruppnivå.
- 1.39. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget säkerställer att strategiska beslut och styrdokument överensstämmer med gruppens struktur, storlek och särdragen hos företagen inom gruppen. Det bör också säkerställa att varje företags särskilda verksamheter, som är väsentliga, och risker beaktas och att det dessutom finns en integrerad, enhetlig och effektiv riskhantering för gruppen.

Riktlinje 16 – Styrdokument för riskhantering

- 1.40. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget har ett styrdokument för riskhantering som åtminstone
- a) definierar riskkategorier och metoder för att mäta riskerna,

- b) beskriver hur företaget hanterar varje relevant riskkategori, riskområde, och varje möjlig aggregering av risker,
- c) beskriver sambandet mellan den övergripande bedömningen av de solvensbehov som fastställs i den framåtblickande bedömningen av företagets egna risker (i enlighet med Orsa-principerna), de lagstadgade kapitalkraven och företagets risktoleransgränser,
- d) fastställer risktoleransgränser inom alla relevanta riskkategorier i enlighet med företagets samlade risktit, och
- e) beskriver innehållet i regelbundna stresstester och hur ofta de ska genomföras samt vilka situationer som kan föranleda ad-hoc stresstester.

Riktlinje 17 – Riskhanteringsfunktion: allmänna uppgifter

- 1.41. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget tillser att riskhanteringsfunktionen rapporterar risker som har identifierats som potentiellt materiella till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet. Riskhanteringsfunktionen bör även rapportera om andra särskilda riskområden, både på eget initiativ och på begäran av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet.
- 1.42. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget säkerställer att styrdokumentet för riskhantering tillämpas konsekvent inom hela gruppen.

Riktlinje 18 – Styrdokument för hantering av tecknings- och reservrisk

- 1.43. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget i sitt styrdokument för riskhanteringen åtminstone behandlar följande när det gäller tecknings- och reservrisk:
 - a) Typerna och kännetecknen hos försäkringsverksamheten, som t.ex. typen av försäkringsrisker som företaget är villigt att ta.
 - b) Hur det säkerställs att premieinkomsterna täcker förväntade försäkringsfall och kostnader.
 - c) Fastställande av risker som följer av företagets försäkringsåtaganden, inklusive möjliga val och garanterade återköpsvärden i dess produkter.
 - d) Hur företaget i utformningen av nya försäkringsprodukter och i beräkningen av premier tar hänsyn till placeringsrestriktionerna.
 - e) Hur företaget i utformningen av nya försäkringsprodukter och i beräkningen av premier tar hänsyn till återförsäkrings- och annan riskreduceringsteknik.

Riktlinje 19 – Styrdokument för hantering av operativ risk

- 1.44. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget i sitt styrdokument för riskhanteringen åtminstone behandlar följande när det gäller operativ risk:
- a) Fastställande av operativa risker som det är eller kan bli exponerat för, och bedömning av hur de kan reduceras.
 - b) Aktiviteter och interna processer för att hantera operativa risker, inbegripet de IT-system som stödjer dem.
 - c) Risktoleransgränser för de områden som är viktigast när det gäller företagets exponering för operativ risk.
- 1.45. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget har processer för att identifiera, analysera och rapportera operativa riskhändelser. Företaget bör för detta ändamål inrätta en process för att samla in information om och övervaka operativa riskhändelser.
- 1.46. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget, för sin hantering av operativ risk, utvecklar och analyserar ett lämpligt antal scenarior som rör operativa risker som baseras på åtminstone följande:
- a) Att en central process, en nyckelfunktion eller ett centralt system inte kan fullgöra sin uppgift.
 - b) Att det inträffar externa händelser.

Riktlinje 20 – Kontroll och dokumentation av riskreduceringstekniker

- 1.47. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget, för ett lämpligt utnyttjande av återförsäkring och andra riskreduceringsmetoder, analyserar, bedömer och dokumenterar effektiviteten för alla de riskreduceringsmetoder som används.

Riktlinje 21 – Återförsäkring och andra riskreduceringsmetoder – styrdokument för riskhantering

- 1.48. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget i sitt styrdokument för riskhantering åtminstone behandlar följande när det gäller riskreduceringsmetoder:
- a) Identifiering av nivån på den risköverföring som är lämplig för företagets fastställda riskgränser och vilken typ av återförsäkringsprogram som är mest lämplig mot bakgrund av företagets riskprofil.
 - b) Principer för val av motparter för riskreducering och rutiner för att bedöma och övervaka kreditvärdighet och diversifiering av återförsäkringsmotparter.

- c) Rutiner för att bedöma faktisk risköverföring och beaktande av basrisk.
- d) Likviditetsförvaltning för att hantera eventuella skillnader (*mismatch*) mellan utbetalningar för försäkringsfall och återkrav från återförsäkring.

Riktlinje 22 – Styrdokument för hantering av ALM (*asset-liability management*)

1.49. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget i sitt styrdokument för riskhantering åtminstone behandlar följande när det gäller ALM (*asset-liability management*):

- a) En beskrivning av rutiner för att identifiera och bedöma egenskaperna hos skillnaderna (*mismatch*) mellan tillgångar och skulder, åtminstone när det gäller villkor och valuta.
- b) En beskrivning av reduceringsmetoder som bör användas och den förväntade effekten av relevanta riskreduceringsmetoder på ALM.
- c) En beskrivning av avsiktliga skillnader (*mismatches*) som är tillåtna.
- d) En beskrivning av bakomliggande metod och hur ofta stress- och scenariotester ska utföras.

Riktlinje 23 – Styrdokument för hantering av placeringsrisk

1.50. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 och artikel 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget i sitt styrdokument för riskhantering åtminstone behandlar följande när det gäller placeringar:

- a) Grad av säkerhet, kvalitet, likviditet, lönsamhet och tillgänglighet som företaget eftersträvar när det gäller hela tillgångsportföljen och hur det planerar uppnå detta.
- b) Dess kvantitativa gränser för tillgångar och exponeringar, inbegripet exponeringar utanför balansräkningen som bör fastställas för att säkerställa att företaget uppnår önskvärd säkerhet, kvalitet, likviditet, lönsamhet och tillgänglighet avseende innehavet.
- c) Beaktande av läget på finansmarknaden.
- d) Villkor enligt vilka företaget kan pantsätta eller låna ut tillgångar.
- e) Koppling mellan marknadsrisk och andra risker för ogynnsamma scenarior.
- f) Rutiner för lämplig värdering och kontroll av placeringstillgångarna.
- g) Rutiner för att kontrollera utfallet av investeringarna och vid behov ompröva styrdokumentet.
- h) Hur tillgångarna väljs för försäkrings- och förmånstagares bästa.

Riktlinje 24 – Styrdokument för hantering av likviditetsrisk

1.51. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 44 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget i sitt styrdokument för riskhantering åtminstone behandlar följande när det gäller likviditetsrisk:

- a) Rutiner för att fastställa nivån på skillnaden (*mismatch*) mellan kassainflöde och kassautflöde när det gäller både tillgångar och skulder, inbegripet förväntade kassaflöden i direkt försäkring och återförsäkring, t.ex. ersättningsanspråk, uteblivna premieinbetalningar eller återköp.
- b) Beaktande av totalt likviditetsbehov på kort och medellång sikt, inbegripet en lämplig likviditetsbuffert för att förhindra likviditetsbrist.
- c) Beaktande av nivå och övervakning av likvida tillgångar, inbegripet kvantifiering av potentiella kostnader eller finansiella förluster som uppstår till följd av framtvingad försäljning.
- d) Identifierande av och kostnader för alternativa finansieringsverktyg.
- e) Beaktande av hur förväntade nya avtal kan påverka likviditetssituationen.

Kapitel IV: Aktsamhetsprincipen och företagsstyrningssystemet

Riktlinje 25 – Hantering av placeringsrisk

1.52. I enlighet med artikel 132 i Solvens II-direktivet bör nationella behöriga myndigheter säkerställa att försäkringsföretaget inte uteslutande är beroende av den information som lämnas av tredje part, som t.ex. finansiella institut, tillgångsförvaltare och kreditvärderingsinstitut. Företaget bör speciellt utveckla egna viktiga riskindikatorer i linje med styrdokumentet för hantering av placeringsrisk och företagets strategi.

1.53. Företaget bör i sina placeringsbeslut ta hänsyn till de risker som är knutna till placeringarna och inte enbart förlita sig på att risken täcks på ett tillfredsställande sätt genom kapitalkraven.

Riktlinje 26 – Bedömning av ej rutinmässig placeringsverksamhet

1.54. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget, innan det genomför placeringar eller placeringsaktivitet av ej rutinmässig karaktär, åtminstone gör en bedömning av

- a) sin förmåga att genomföra och förvalta placeringen eller placeringsaktiviteten,
- b) risker som specifikt är knutna till placeringen eller placeringsaktiviteten och placeringens eller placeringsaktivitetens inverkan på företagets riskprofil,
- c) placeringens eller placeringsaktivitetens överensstämmelse med förmånstagarnas och försäkringstagarens intressen, skuldrestriktioner som har fastställts av företaget och effektiv portföljförvaltning, och

d) effekterna av denna placering eller placeringsaktivitet för hela portföljens kvalitet, säkerhet, likviditet, lönsamhet och tillgänglighet.

- 1.55. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget har procedurer som kräver att, när en placering eller placeringsaktivitet innebär en betydande risk eller förändring av riskprofilen, bör riskhanteringsfunktionen informera företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan om denna risk eller förändring av riskprofilen.

Riktlinje 27 – Fondförsäkringar och indexreglerade avtal

- 1.56. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 44 och 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att placeringarna i försäkringsföretagets fondförsäkringar och indexreglerade avtal valts utifrån försäkringstagarnas och förmåntagarnas bästa och med beaktande av eventuella förespeglade mål för placeringarna.
- 1.57. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 44 och 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget, när det gäller fondförsäkringsverksamheten, tar hänsyn till och hanterar de restriktioner som är knutna till fondförsäkringsavtal, i synnerhet likviditetsrestriktioner.

Riktlinje 28 – Tillgångar som inte får handlas på en reglerad finansmarknad

- 1.58. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 44 och 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget inför, förvaltar, övervakar och kontrollerar rutiner i samband med placeringar som inte får handlas på en reglerad finansmarknad eller komplicerade produkter som är svåra att värdera.
- 1.59. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 44 och 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget behandlar tillgångar som är upptagna till handel, men som inte handlas eller handlas på icke-reglerad marknad, hanteras på liknande sätt som tillgångar som inte är upptagna till handel på en reglerad finansmarknad.

Riktlinje 29 – Derivatinstrument

- 1.60. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 44 och 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget, när det använder derivatinstrument, genomför rutiner i enlighet med sitt styrdokument för riskhantering för investeringar för att övervaka dessa derivatinstruments utveckling.
- 1.61. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 44 och 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget visar hur hela portföljens kvalitet, säkerhet, likviditet eller lönsamhet förbättras utan någon

betydande negativ inverkan på någon av dessa faktorer, om derivatinstrument används för att underlätta en effektiv portföljförvaltning.

- 1.62. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 44 och 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget dokumenterar skälen bakom, och påvisar den faktiska risköverföring som uppnås genom användningen av derivatinstrument, om derivatinstrument används för att minska risker eller som en riskreduceringsmetod.

Riktlinje 30 – Värdepapperiserade instrument

- 1.63. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 44 och 132 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget, när det placerar i värdepapperiserade instrument, ser till att dess egna och utgivarens eller garantens intressen när det gäller de värdepapperiserade tillgångarna är väl förstådda och anpassade till varandra.

Kapitel V: Kapitalbasbehov och företagsstyrningssystemet

Riktlinje 31 – Styrdokument för finansiering

- 1.64. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 41 och 93 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget utvecklar ett styrdokument för finansiering som omfattar
- a) en beskrivning av rutiner för att säkerställa att kapitalbasposter, både vid utgivningstidpunkten och senare, uppfyller kraven i gällande regelverk för kapitalbas och värdeöverföring och klassificeras korrekt om det krävs enligt regelverket,
 - b) en beskrivning av rutiner för att kontrollera att utgivningen av kapitalbasposter görs enligt finansieringsplanen på medellång sikt,
 - c) en beskrivning av rutiner för att säkerställa att villkoren för alla kapitalbasposter är klara och entydiga i förhållande till kriterierna i gällande regelverk avseende finansiering, och
 - d) en beskrivning av rutiner för att
 - i. säkerställa att styrdokument eller uttalande om aktieutdelningar beaktas i bedömningen av kapitalsituationen, och
 - ii. identifiera och dokumentera fall där utskiftningar avseende en kapitalbaspost förväntas skjutas upp eller ställas in.

Riktlinje 32 – Finansieringsplan på medellång sikt

- 1.65. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 41 och 93 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget utvecklar en finansieringsplan på medellång sikt som bör kontrolleras av företags förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan och som åtminstone beaktar

- a) planerad kapitalemission,
 - b) löptid, med hänsyn till såväl avtalad löptid som eventuell möjlighet till förtida återbetalning eller inlösen avseende företagets kapitalbasposter,
 - c) hur eventuell utgivning, inlösen eller återbetalning av, eller annan variation i värderingen av, en kapitalbaspost påverkar tillämpningen av eventuella gränser i det gällande regelverket avseende finansiering, och
 - d) tillämpningen av regler för utskiftning.
- 1.66. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 41 och 93 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget i finansieringsplanen tar hänsyn till utfallet av riskhanteringssystemet och den framåtblickande bedömningen av egna risker (i enlighet med Orsa-principerna).

Kapitel VI: Interna kontroller

Riktlinje 33 – Intern kontrollmiljö

- 1.67. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 46 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget understryker vikten av lämpliga internkontroller för att säkerställa att alla medarbetare är medvetna om sin roll i internkontrollsystemet. Kontrollaktiviteterna bör stå i proportion till de risker som uppstår till följd av den verksamhet och de processer som bör kontrolleras.
- 1.68. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget ser till att internkontrollsystemet tillämpas på ett enhetligt sätt inom hela gruppen.

Riktlinje 34 – Kontroll och rapportering

- 1.69. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 46 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget tillser att kontroll- och rapporteringsorganen inom internkontrollsystemet ger företagets förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan relevant information för beslutsprocesserna.

Kapitel VII: Internrevisionsfunktion

Riktlinje 35 – Oberoende

- 1.70. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 47 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretagets internrevisionsfunktion, när den genomför revisioner och utvärderar och rapporterar revisionsresultaten, inte påverkas av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet som kan ha en negativ inverkan på dess oberoende och opartiskhet.

Riktlinje 36 – Styrdokument för internrevision

- 1.71. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 41 och 47 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget har ett styrdokument för internrevision som åtminstone omfattar följande områden:
- a) Villkor och krav för när internrevisionsfunktionen kan uppmanas avge ett utlåtande, bistå eller utföra annan särskild uppgift.
 - b) När det är lämpligt, interna regler om rutiner som den ansvarige för internrevisionsfunktionen måste följa innan tillsynsmyndigheten informeras.
 - c) När det är lämpligt, kriterier för rotation av arbetsuppgifter.
- 1.72. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artiklarna 41 och 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget säkerställer att styrdokumentet för internrevision för gruppen som helhet beskriver hur internrevisionsfunktionen
- a) samordnar internrevisionsverksamheten inom hela gruppen, och
 - b) säkerställer att gruppen uppfyller internrevisionskraven.

Riktlinje 37 – Uppgifter för internrevisionsfunktionen

- 1.73. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 47 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget åtminstone tillser att internrevisionsfunktionen
- a) upprättar, genomför och upprätthåller en revisionsplan där det fastställs vilket revisionsarbete som ska genomföras de närmaste åren och som tar hänsyn till alla företags verksamheter och hela företagsstyrningssystemet,
 - b) beslutar om prioriteringar utifrån en riskbaserad ansats,
 - c) rapporterar revisionsplanen till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för företaget,
 - d) utfärdar en internrevisionsrapport till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet som grundas på det arbete som genomförs enligt a), som omfattar slutsatser och rekommendationer, inklusive den beräknade tidsperioden för att åtgärda bristerna och personerna som ansvarat för detta, samt att information om revisionens rekommendationer utförs,
 - e) åtminstone årligen presenterar en internrevisionsrapport till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet, och
 - f) kontrollerar verkställandet av de beslut som förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet fattar mot bakgrund av de rekommendationer som avses i d.
- 1.74. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 47 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget ordnar så att internrevisionsfunktionen vid behov kan genomföra revisioner som inte ingår i revisionsplanen.

Kapitel VIII Aktuariefunktion

Riktlinje 38 – Aktuariefunktionens uppgifter

- 1.75. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 48 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget vidtar lämpliga åtgärder för att hantera potentiella intressekonflikter, om företaget beslutar att ålägga aktuariefunktionen ytterligare uppgifter eller aktiviteter.
- 1.76. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget tillser att aktuariefunktionen ger ett utlåtande om riktlinjerna för återförsäkring och återförsäkringsprogrammet för gruppen som helhet.

Riktlinje 39 – Samordning av beräkningen av försäkringstekniska avsättningar

- 1.77. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 48 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget tillser att aktuariefunktionen identifierar bristande efterlevnad av kraven i artiklarna 76–85 i Solvens II-direktivet vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar samt föreslår lämpliga korrigerande åtgärder.
- 1.78. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 48 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget tillser att aktuariefunktionen förklarar materiella effekter av ändringar i data, metoder eller antaganden mellan värderingsdatum av de försäkringstekniska avsättningarna, även om de beräknats enligt Solvens II-regelverket.

Riktlinje 40 – Datakvalitet

- 1.79. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 48 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget tillser att aktuariefunktionen bedömer hur väl interna och externa data som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar uppfyller kraven på datakvalitet i Solvens II-direktivet. Vid behov ska aktuariefunktionen utfärda rekommendationer om interna rutiner för att förbättra datakvaliteten, så att företaget uppfyller kraven när Solvens II-regelverket börjar tillämpas.

Riktlinje 41 – Styrdokument för tecknande av försäkring och återförsäkringsarrangemang

- 1.80. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 48 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget tillser att aktuariefunktionen, när den yttrar sig över styrdokumentet för tecknande av försäkringar och återförsäkringsarrangemang tar i beaktande samspelet mellan dessa och de försäkringstekniska avsättningarna.

Riktlinje 42 – Aktuariefunktionen hos ett företag med en intern modell som förhandsgranskas

- 1.81. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 48 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget tillser att aktuariefunktionen, under förhandsgranskningsprocessen, bidrar till att fastställa vilka risker, inom deras expertområde som omfattas av den interna modellen. Aktuariefunktionen bör också medverka till hur beroenden mellan dessa risker och beroenden mellan dessa och andra risker skattas. Aktuariefunktionens medverkan bör baseras på en teknisk analys vilken bör grunda sig på funktionens erfarenhet och expertis.

Riktlinje 43 – Aktuariell rapportering till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet

- 1.82. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 48 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget tillser att aktuariefunktionen minst en gång om året lämnar en skriftlig rapport till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet. Rapporteringen bör dokumentera alla materiella uppgifter som aktuariefunktionen har utfört, dess resultat, tydligt identifiera eventuella brister och ge rekommendationer för hur dessa kan åtgärdas.

Kapitel IX Uppdragsavtal

Riktlinje 44 – Kritiska eller viktiga operativa funktioner och aktiviteter

- 1.83. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 49 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretaget fastställer och dokumenterar om en funktion eller aktivitet som omfattas av ett uppdragsavtal är en kritisk eller viktig funktion eller aktivitet baserat på om funktionen eller aktiviteten är nödvändig för företagets verksamhet, därför att det utan funktionen eller aktiviteten inte skulle kunna tillhandahålla tjänster åt sina försäkringstagare.

Riktlinje 45 – Tecknande av försäkring

- 1.84. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 49 i Solvens II-direktivet säkerställa att försäkringsföretag, när en försäkringsförmedlare som inte är anställd i företaget fått rätt att ingå försäkringsavtal eller reglera ersättningsanspråk i försäkringsföretagets namn och för dess räkning, ser till att försäkringsförmedlarens verksamhet omfattas av kraven för uppdragsavtal.

Riktlinje 46 – Uppdragsavtal inom gruppen

- 1.85. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 49 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget dokumenterar vilka funktioner som hör till vilka juridiska personer och säkerställa att sådana arrangemang inte har en negativ påverkan på utförandet av nyckelfunktioner på företagsnivå, när nyckelfunktioner har lagts ut inom gruppen.

Riktlinje 47 – Styrdokument för uppdragsavtal

- 1.86. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 49 och artikel 41 i Solvens II-direktivet säkerställa att det försäkringsföretag som ingått eller

överväger att ingå uppdragsavtal i sitt styrdokument anger företagets ansatser och processer för uppdragsavtal, från början till dess att avtalet löper ut. Detta omfattar särskilt

- a) kriterier för att bestämma om en funktion eller aktivitet är kritisk eller viktig,
- b) hur en lämplig tjänsteleverantör väljs ut och hur och hur ofta dess utförande och resultat bedöms,
- c) information som ska ingå i det skriftliga avtalet med tjänsteleverantören, och
- d) beredskapsplaner, inbegripet tillvägagångssätt för att avsluta uppdragsavtal omfattande kritiska eller viktiga funktioner eller aktiviteter.

Avsnitt III: Särskilda krav på gruppers företagsstyrning

Riktlinje 48 - Ansvarigt företag

- 1.87. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att moderförsäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingföretaget identifierar ansvarigt företag och rapporterar detta till grupp tillsynsmyndigheten.

Riktlinje 49 – Ansvar för fastställande av interna krav på företagsstyrning

- 1.88. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget fastställer krav för den interna företagsstyrningen inom gruppen och dess anknutna företag som är lämpliga med hänsyn till gruppen och dess struktur, verksamhet och risker, samt att det övervägs vilken struktur och organisation som är lämplig för riskhantering på grupp nivå och att det fastställs en tydlig ansvarsfördelning mellan alla företag inom gruppen.
- 1.89. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget inte inskränker på de områden som förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i varje företag i gruppen ansvarar för när det upprättar ett eget företagsstyrningssystem.

Riktlinje 50 – Företagsstyrningssystemet på grupp nivå

- 1.90. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget
- a) har upprättat lämpliga och effektiva verktyg, rutiner och regler för ansvarsfördelning och ansvarighet så att företaget kan beakta och styra riskhanterings- och internkontrollsystemen på enskild företagsnivå,
 - b) har upprättat rapporteringsvägar inom gruppen och effektiva system för att säkerställa informationsflödena inom gruppen nedifrån och upp, och uppfifrån och ned,

- c) dokumenterar och informerar alla företag inom gruppen om de verktyg som används för att identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera alla risker som gruppen är exponerad för,
- d) beaktar alla grupp företags intressen och hur dessa bidrar till gruppens gemensamma mål på lång sikt.

Riktlinje 51 – Risker med betydande inverkan på grupp nivå

- 1.91. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget i sitt riskhanteringssystem beaktar risker på både enskild företagsnivå och på grupp nivå och deras inbördes beroenden, i synnerhet
- a) Ryktesrisk och risker som uppstår i samband med transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer, inklusive smittorisken, på grupp nivå.
 - b) Inbördes beroenden mellan risker som uppstår i samband med verksamhet som bedrivs genom olika företag och i olika rättsstater.
 - c) Risker som härrör från företag i tredjeland.
 - d) Risker som härrör från icke-reglerade företag.
 - e) Risker som härrör från andra reglerade företag.

Riktlinje 52 – Riskhantering på grupp nivå

- 1.92. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget i sin riskhantering för gruppen har lämpliga processer och rutiner för att fastställa, mäta, hantera, övervaka och rapportera risker som gruppen och varje enskilt företag är eller kan bli exponerade för.
- 1.93. Nationella behöriga myndigheter bör i enlighet med artikel 246 i Solvens II-direktivet säkerställa att det ansvariga företaget ser till att riskhanteringen för gruppen i fråga om struktur och organisation inte får en negativ inverkan på företagens rättsliga förmåga att fullfölja lagliga, tillsynsrelaterade och avtalsenliga skyldigheter.

Regler om efterlevnad och rapportering

- 1.94. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i Eiopaförordningen. Behöriga myndigheter ska i enlighet med artikel 16.3 i Eiopaförordningen med alla tillgängliga medel försöka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.
- 1.95. Behöriga myndigheter som följer eller tänker följa dessa riktlinjer bör införa dem i sina regelverk eller tillsynsmetodik på lämpligt sätt.

- 1.96. Behöriga myndigheter ska bekräfta till Eiopa inom två månader efter publiceringen av dessa riktlinjer att de följer eller tänker följa dem och om ej ange skälen för detta.
- 1.97. Om inget svar har inkommit inom denna tidsfrist ska behöriga myndigheter ej anses följa rapporteringsreglerna.

Slutlig bestämmelse om omprövning

- 1.98. Dessa riktlinjer ska bli föremål för en omprövning av Eiopa.